

1. NIVELL CONTEXTUAL

TÍTOL	<i>Reader (Lectora)</i>
AUTOR	William Wegman (nascut a Holyoke, Massachusetts, Estats Units, l'any 1943)
ANY	1999
DIMENSIONS	24 x 20 polzades (60,96 x 50,80 cm.)
TÈCNICA	Fotografia Polaroid en color
LOCALITZACIÓ DE L'OBRA	Galeria Juana de Aizpuru, Madrid.
DADES BIOGRÀFIQUES RELLEVANTS	Wegman va estudiar pintura al Massachusetts College of Art de Boston i posteriorment va fer un master en Belles Arts a la Universitat d'Il·linoi. Va fer de professor a la Universitat de Wisconsin i al Califòrnia State College. Quan va començar a experimentar amb la fotografia i el vídeo es va allunyar de la seva formació inicial com a pintor. Considerava que els quadres tenien una càrrega històrica de què va voler prescindir. Va ser un exponent de l'art conceptual a principis dels anys seixanta i és considerat un dels pioners mundials en la utilització del vídeo com a mitjà d'expressió artística. Durant la dècada dels 70, va conèixer el seu gos weimaraner Man Ray amb qui va desenvolupar una fructífera relació, ja que es convertiria en el principal protagonista de les seves fotografies i vídeos fins l'any 1984. Man Ray va ser nomenat "Home de l'any 1982" del <i>Village Voice</i>. Des d'aleshores el seu treball s'ha desenvolupat en relació als seus gossos Fay Ray, Batty, Crooky, Chundo, Chip, Bobbin o Candy, amb els quals obté conductes pròpies dels homes. La seva obra té una forta dimensió còmica, sense oblidar abordar alguns temes transcendents com la mort o la soledat. De la relació amb el seus gossos va sorgir una sèrie de llibres infantils. El primer va ser <i>Cinderella</i>, on Batty encarnava el paper protagonista, Ray el de madrastra i Chundo el de príncep. Des de llavors, Wegman ha seguit publicant llibres, alguns basats en contes clàssics i d'altres d'invenció pròpia: <i>Caputxeta Vermella</i>, <i>La Mare Oca</i>, <i>Dies a la Granja</i>, <i>La meua Ciutat</i>, <i>ABC</i>, <i>Cercle/Triangle/Quadrat</i>, <i>Festa Sorpresa</i> i <i>Chip vol un gos</i>, tots publicats per Hyperion. Ha fet treballs de vídeo i cine per diferents programes de televisió (<i>Saturday Night Live</i>, <i>Nickelodeon</i> o <i>Barrio Sésamo</i>). Ha publicat llibres per a adults com <i>Fay</i>, <i>Cadells</i>, o <i>William Wegman 20 x 24</i>, llibre autobiogràfic que repassa els seus trenta anys de treball amb la Polaroid 20 x 24 in (50 x 60 cm). La seva obra s'ha exposat a museus de tot el món i entre les seves retrospectives destaquen: <i>William Wegman: Paintings, Drawings, Photographs, Videotapes 1970-1990</i>, Kunstmuseum, Lucerna, 1990; Centro José Guerrero, Granada, i Artium, Vitòria, 2003-2004; i William Wegman: Funney/Strange, Brooklyn Museum, Nova York, 2006. Està representat per la Gal. Juana de Aizpuru, Madrid, i Pace/MacGill Gallery, Nova York. Actualment viu i treballa a Nova York i a Maine.

CONTEXT HISTÒRICO-ARTÍSTIC	La rigidesa, l'asèpsia i l'ortodòxia de l'art conceptual va donar lloc, entre 1977 i 1978 als Estats Units, a un pluralisme de manifestacions artístiques que tenien en comú la seva disconformitat amb el sistema comercial de l'art, entre elles: la <i>Pattern Paintig</i> (de gust ornamental i defensora de reprendre els procediments artesanals de la creació plàstica), la <i>Bad Painting</i> (reivindicadora d'una figuració espontània) i la <i>New Image Painting</i> (figurativa però no il·lusionista, amb figures incrustades sobre el fons pictòric). La <i>Bad Painting</i> reivindicava la banalitat de la vida quotidiana i el mal gust, enfront del concepte de puresa propi de l'estètica formalista. Va ser un intent de superar tabús i renovar els valors tradicionalment associats a l'art. William Wegman i Neil Jenney van ser els exponents més destacats.
----------------------------	--

2. NIVELL FORMAL

DESCRIPCIÓ	Fotografia d'estudi que mostra el pla mitjà d'un gos weimaraner abillat amb una perruca rosa, ulleres (encara amb l'etiqueta) i una pamela de plomes. Hi ha un enfocament selectiu que centra la mirada a l'altura dels ulls de l'animal, mentre que el musell i la resta del cos queden desenfocats. La llum principal il·lumina la part dreta de la figura, mentre que la llum secundària il·lumina la part inferior esquerra. La imatge té qualitats sinestèsiques, ja que (a través de l'enquadrament i la il·luminació) s'accentuen les sensacions tàctils d'allò representat, suggerint la suavitat de la pell del gos, de la pamela de plomes i del cabell ros de la perruca.
PAPER DE L'AUTOR	L'artista ha insistit durant trenta anys a fer servir els gossos de models. Des de la dècada dels vuitanta, la seva obra canvia en relació a diferents aspectes: passa del petit al gran format i a l'obra única, de l'ascetisme al luxe i l'ostentació, d'uns actors amateurs que bàsicament són el propi artista i les persones del seu entorn a la utilització d'uns models (gossos) molt professionals, d'imatges que no feien cas de la perfecció tècnica a la exhibició de totes les possibilitats de la fotografia. Amb un recurs aparentment surrealista i alhora propi del món fantàstic infantil (contes i pel·lícules amb la participació d'animals que parlen), l'artista ens convida a reflexionar sobre el comportament humà a través dels seus gossos, que es presten a representar situacions pròpies dels ésser humans.

3. NIVELL INTERPRETATIU

ELS MATERIALS	Fotografia polaroid de gran format. Cada fotografia és una obra única. L'any 1979 Wegman comença a fer servir la fotografia polaroid de 24 x 20 polzades i el seu treball canvia radicalment, deixa de produir vídeos i introdueix la sumptuositat del color. Gossos disfressats que adopten el paper de persones i semblen maniquís de moda. Wegman ja havia retratat el seu gos l'any 1970, mentre llepava la llet vessada sobre el parquet. Aquesta ocasió va marcar l'inici d'una línia de treball que s'ha mantingut fins avui. Les fotografies de gossos sovint fan referència a la retòrica del gènere del retrat o a estereotips de la història de l'art, així com a diferents autors o estils.
---------------	---

LES FORMES	Wegman fa servir recursos fotogràfics com l'enfocament selectiu, l'enquadrament de primers plans fragmentats, la il·luminació volumètrica, estratègies que, aplicades a la pell platejada dels weimaraners, provoquen sensacions tàctils i exploren la sumptuositat sensual del mitjà. A la sèrie "Fashion Photographs" els gossos porten bikinis de lleopard, barrets "chic", perruques roses, l'últim crit de les passarel·les de moda de París. En el cas de la fotografia que ens ocupa, hem de considerar dues referències indirectes al món animal: la pamela folrada de plomes i l'etiqueta de les ulleres amb la silueta d'un gos saltant sobre el codi de barres; ambdues referències indaguen en l'animalitat de l'home i la humanitat del gos.
CONSIDERACIONS DE L'AUTOR	<i>Man Ray volia estar sempre a prop meu. Quan treballava sol, era difícil treure'l del mig. Udolava tristament amb l'udol agut típic dels weimaraners. No hi havia cap problema mentre li parava atenció; sempre que feia un vídeo amb ell o el col·locava per fer-li fotografies estava tranquil i content. Si estava preparant qualsevol altra cosa en un racó de l'estudi i no volia que em molestés, l'havia de lligar perquè em deixés en pau. En moltes fotos meves està present simplement perquè s'hi colava.</i> Fragment de l'entrevista realitzada per Robert Enright a l'estudi de Wegman a Nova York, el desembre de 2002 i recollida al catàleg <i>William Wegman</i>, Centro José Guerrero, Granada (octubre 2003 - gener 2004) i Artium, Vitòria (febrer – abril 2004), pàg. 135. <i>Sé que sóc bàsicament un pintor, no un fotògraf, i que tot el meu amor i desig de ser artista arrenca d'aquí, no importa on acabi. Però tinc una distracció deliciosa, una veritable història d'amor amb els gossos, i no tinc la més mínima intenció de negar o negar-m'hi el plaer de relacionar-me.</i> Fragment de l'entrevista realitzada per Robert Enright a l'estudi de Wegman a Nova York, el desembre de 2002 i recollida al catàleg <i>William Wegman</i>, Centro José Guerrero, Granada (octubre 2003 - gener 2004) i Artium, Vitòria (febrer – abril 2004), pàg. 139.
CONSIDERACIONS CRÍTiques	<i>La broma, la paròdia del retrat fotogràfic, la sàtira de costums? Són retrats simbòlics que transmeten conceptes abstractes d'un contingut universal? O és Wegman un enginyós que juga?</i> Block, Alexander: <i>Becoming</i>, fragment del catàleg <i>William Wegman</i>, Centro José Guerrero, Granada (octubre 2003 - gener 2004) i Artium, Vitòria (febrer – abril 2004), pàg. 25. <i>A més de la intel·ligència i l'humor, hi ha un aspecte velat, cautelós i una sensació de misteri que resulta tranquil·litzadora. Els animals, per molt propers que siguin, són en última instància impenetrables. Les fotografies de Wegman reconeixen aquesta línia i mai no la traspassen.</i> Walsh, Meeka: <i>El camaleònic art de William Wegman</i>, fragment del catàleg <i>William Wegman</i>, Centro José Guerrero, Granada (octubre 2003 - gener 2004) i Artium, Vitòria (febrer – abril 2004), pàg. 111.

4. RECURSOS

	http://www.wegmanworld.com/ Web de l'artista.
--	--

ON LINE	http://blog.centroguerrero.org/?p=135 Vídeos <i>on line</i> de l'artista. http://www.artnet.com/artist/17636/william-wegman.html Galeria d'imatges de l'obra de Wegman. http://www.artium.org/expo_h04.html Recorregut per la trajectòria artística de William Wegman a propòsit de la seva exposició a Artium, Museo Vasco de Arte Contemporáneo, l'any 2004.
BIBLIOGRAFIA	Revista <i>Exit –Imagen y cultura- n°22: Viviendo con animales</i> , Madrid, 2006. <i>William Wegman</i> , Centro José Guerrero, Granada (octubre 2003 - gener 2004) i Artium, Vitòria (febrer – abril 2004), amb textos de Maite Barrera, Alexander Block, Robert Enrigh, Meeka Walsh i William Wegman.
PROCEDÈNCIA DE LA IMATGE	Revista <i>Exit –Imagen y cultura- n°22: Viviendo con animales</i> , Madrid, 2006, pàg. 97.

5. APLICACIONS A L'AULA

PREGUNTES ESPECÍFIQUES DEL GUIÓ DE COMENTARI	- Per què creus que les ulleres encara porten l'etiqueta? - Per què creus que, de tots els barrets del món, l'artista n'ha escollit un de plomes? - Quina lectura podem fer de la perruca rosa? És un estereotip? - D'on ha pogut treure l'artista la idea de disfressar el seu gos? - Et sembla una fotografia ben feta? Per què?
CONCEPCIÓ DE L'OBRA ARTÍSTICA	OBJECTIUS - Respectar els éssers vius en general. - Conèixer les possibilitats tècniques i expressives del medi fotogràfic. - Establir relacions entre diferents camps d'expressió artística, en aquest cas entre la il·lustració infantil (contes, pel·lícules) i la fotografia artística. - Utilitzar figures retòriques, com la metàfora o la personificació.
REALITZACIÓ DE L'OBRA	PROCEDIMENTS - Utilització de la fotografia com a mitjà d'expressió.